

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article2872>

Manifestació alternativa del 1r de maig a Barcelona : 17.30 h. a Plaça Universitat

- Actualitat - Comunicats -

Date de mise en ligne : dimarts 21 d'abril de 2009

Date de parution : 1 de maig de 2009

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

GOVERN A FAVOR DE BANQUERS, ESPECULADORS I PATRONAL CONTRA ELS TREBALLADORS

Vagues generals a França, Itàlia i Grècia: Què passa amb el sindicalisme acomodat d'aquí?

NO ENS FARAN CALLAR. AHIR I AVUI, SENSE LLUITA UNITÀRIA, NO HI HA FUTUR

MANIFESTACIÓ ALTERNATIVA 1r DE MAIG DE 2009: 17,30 H, PÇA UNIVERSITAT

És més que evident que dins el Sistema Capitalista no hi ha sortida a l'actual crisi, tret que aquesta es faci a costa dels treballadors/es. Els gestors del capital estudien una sortida que no qüestioni el sistema, i com que ara no poden devaluar la moneda, subvencionen empresaris i banquers, alhora que aquests es mantenen salaris altíssims i acomiaden centenars de milers de treballadors. A més a més, preparen nous retalls als ja escassos drets socials i laborals, i més precarietat. Com? Mitjançant l'arma utilitzada en els últims 30 anys: el Diàleg social - Estafa social.

Al març hem assistit a l'anunci, gairebé simultani, per part de M. Teresa Fernández de la Vega, vicepresidenta del Govern Zapatero, de F. González, president del BBVA, i dels secretaris generals de CCOO i UGT (Toxo i Méndez), de la seva decidida voluntat d'arribar a un gran pacte social per sortir de la crisi. La idea és simple: cal lluitar tots junts contra la crisi. No identificar responsables i no exigir dimissions d'especuladors, per crear un clima favorable a aquest pacte. Els mateixos agents del neoliberalisme, que han gestionat i legitimat aquest sistema que ha deparat una societat brutalment desigual i injusta, es postulen per fer front a la crisi. El 50 % dels assalariats amb els sous més baixos reben el 25 % de la massa salarial total, mentre que el 10 % dels sous més alts s'apoderen del 26 % d'aquesta massa salarial. Resultant així que el 42 % de les rendes salarials estan per sota del llindar de la pobresa.

Els responsables són els mateixos que han legislat i subscrit pactes durant dècades. Són els que han realitzat o permès el desmantellament dels serveis i empreses públiques, així com dels drets laborals i sindicals, reduint el preu de l'acomiadament cada vegada més (de 60 dies per any en els anys 70, a 45 dies en els 80, després van pactar 33 dies en els anys 90 i ara la mitjana està en 20, com en els acomiadaments objectius, encara que també n'hi ha de 8 dies per als temporals, que són un terç de les plantilles). Amb cada pacte social o llei aprofundeixen la derrota de la classe treballadora, nativa i estrangera, en favor d'una minoria insaciable, que s'ha enriquit obscenament. Minoria que, a més a més, controla els mitjans de comunicació i que els utilitza per manipular la consciència i convèncer que aquest procés de "la seva" acumulació i "la nostra" desposseïció és inevitable, natural i democràtic. No plantegen en cap moment que la crisi la paguin els rics.

Han eliminat l'Impost al Patrimoni (PP/PSOE), han rebaixat l'Impost de Societats del 35 % al 30 % (PSOE), han rebaixat la tributació de les plusvàlues d'entre el 18 % i el 43 % abans, al 18 % avui, permeten que les SICAV (instrument financer per a rics) tributin a l'1 %, en lloc del marginal (43 %), permeten l'evasió fiscal i, ara, perdonen multes als que tornin dels paradisos fiscals el 2009. Han reduït el tipus marginal de l'IRPF del 45 % al 43 %, i han reduït la despesa fiscal de caràcter social en el període 1993-2005 del 28,7 % del PIB al 25,2 %, segons el seu Eurostat. Han legislat sobre els ERO amb les reformes laborals, facilitant el xantatge del capital per acomiadar amb beneficis, com hem vist a SEAT i en moltes multinacionals més ("si no et redueixes salaris, t'acomiadem"), quan en els anys 70 només era possible acomiadar després de 2 anys seguits de pèrdues. La majoria d'ERO són pactats amb les burocràcies sindicals previ cobrament, i en empreses amb beneficis multimilionaris (Telefónica, Nissan, etc.).

En una relació de poder tan asimètrica com és la relació salarial, aquesta actitud sindical omple d'indefensió i por moltes persones. En el període 1999-2006, els beneficis empresarials van créixer, segons l'OCDE, un 73 %, el doble que en la UE-15. Mentre que els costos laborals ho feien en un 3,7 %. Aquest és el resultat dels Acords de Negociació Col·lectiva de CCOO-UGT-Govern-Patronal. Mileurisme i precarietat, ETT, i que amb la "flexiseguridad"

es va estendre per tot Europa, atacant amb les 65 h, mentre que els salaris en la renda nacional van passar del 62 % el 1992 al 54.4 %, segons el FMI i l'OCDE.

Més de 4 milions de pensionistes cobren menys de 7.200 euros anuals, i d'aquests, 463.057 cobren 308 euros al mes. El Pacte de Toledo no es va fer per defensar les pensions públiques, sinó per allargar l'edat i fomentar els fons privats de pensions, en els quals participen, gestionant-los, gent del PP, PSOE, CCOO i UGT, especulant. La Llei 15/97 (PP i PSOE) es va fer per a la privatització de la sanitat pública. La LOU (PP), i el PSOE, que va dir que la derogaria, està aplicant-la al costat de Bolonya i la LEC a Catalunya. L'ensenyament superior està al servei dels fills dels rics i de les empreses transnacionals, i el tripartit garanteix frenar a cops de porra l'oposició a aquests plans mercantils, que donen un 30 % de fracàs escolar, i finança la concertada.

Catalunya no podrà legislar sobre salari i pensions mínimes amb el nou Estatut, ni tan sols hi haurà sobirania per fer referèndums sobre qüestions econòmiques o sobre lleis. Es van enriquir els de CiU i el Tripartit en ajuntaments amb la venda fraudulenta de sòl públic, van crear i van celebrar la bombolla immobiliària, provocant entre 1994 i 2006 que el preu de l'habitatge es duplicués respecte al salari mitjà d'aquest mateix període, condemnant tota una generació de joves a la impossibilitat de l'emancipació o a l'esclavitud en forma de deute hipotecari. El capital financer utilitza el deute com a dogal. Primer van endeutar els pobles del Sud per esclavitzar-los, perquè el deute és impagable, i ara als joves i les classes populars del Nord. És el poder de la banca, i no hi ha funció social de les caixes. Només silenci i complicitat en els 150.000 milions per salvar la banca.

Cap full d'aquestes elits político-sindicals critica ja el capitalisme, no necessiten canviar el sistema. Res de vagues generals com a Euskadi, ni com abans, com la del 14/12/88, ni tan sols de mitja jornada. Segueixen amb ambigüitats calculades, reivindiquen amb la boca petita millores de cobertura social, però s'ofereixen per a un altre pacte social de legislatura si s'amplia de 120 a 180 dies el mínim d'atur, i que són suficients els subsidis caritatius si no tens cap ingrés. A ells no se'ls aplicarà... Per tot això, no callarem.

No deixarem aïllada l'empresa que lluita contra els acomiadaments. Continuarem unint empreses i estudiants en lluita, envoltant-les de solidaritat, perquè sabem que, si guanyen ells, hi guanyem tots. Per canviar aquesta història de 3 dècades de complicitat de governs, burocràcies sindicals i patronals, no volem un altre pacte social i menys encara contra les pensions dignes. Prou de pacte-diàleg-estafa-social.

Per això, davant la barbàrie del capitalisme, reivindiquem mesures que rebutgin que la càrrega de la seva crisi recaigui sobre els treballadors/es, i ho farem de forma sostinguda, amb vagues generals si hi ha la suficient unitat per a això. En concret plantejarem, de forma unitària, organitzacions i sindicats de l'esquerra, el següent:

* Salari mínim i pensió mínima de 1.200 euros/mes, i 35 h setmanalssense reduir salari, com a primera mesura per repartir el treball i la riquesa, amb prestació d'atur indefinida mentre no es trobi feina, que n'hi ha molta i molt necessària: en obres públiques sostenibles i d'energia alternativa, guarderies, suport a persones amb dependència, desenvolupament del transport públic i l'habitatge ecosocial, etc.

* Reforma fiscal, que torni la progressivitat als impostos després de l'irresponsable saqueig de les arques públiques. Prohibir els paradisos fiscals i la impunitat fiscal.

* LLOGUER SOCIAL DE TOTS ELS HABITATGES BUITS. Expropiació del parc d'habitatge buit retingut per a l'especulació de constructores i bancs, i impedir els desnonaments de les famílies hipotecades, amb moratòria en el pagament d'hipoteques.

* BANCA PÚBLICA AMB CONTROL SOCIAL, perquè el crèdit estigui al servei de l'ocupació i no de l'especulació.

Manifestació alternativa del 1r de maig a Barcelona: 17.30 h. a Plaça Universitat

---

Contra la socialització de les pèrdues dels bancs; prou de regals provinents dels nostres impostos; contra els 150.000 milions d'euros per a salvar banquers, mentre hi ha més de 900.000 aturats sense cap tipus de cobertura social. No ens deixarem enganyar amb les falses solucions del G-20.

* Paralització de les privatitzacions de serveis públics, per la reversió de les ja realitzades, en defensa de la sanitat pública, derogació de la Llei 15/97, en defensa de l'educació pública, NO a Bolonya i a la LEC.

* PROHIBICIÓ D'ACOMIADAMENTS LABORALS. Nacionalització sense indemnització de les grans empreses que tanquin i reobertura amb control dels treballadors i associacions, per reorientar la producció segons les necessitats i amb sostenibilitat ecològica. Cap persona és il·legal; igualtat de drets. Els que van arribar d'altres llocs de l'Estat i del món, al costat dels nascuts aquí, treballem avui per a empreses propietat de capital estranger o nacional i ens manifestem a tot el món, pel nostre futur, per no dependre més d'ells i poder decidir democràticament un sistema basat en el repartiment del treball.

HI HA SOLUCIONS FAVORABLES PER A LA MAJORIA, ÉS NECESSARI QUE ENS IMPLIQUEM

VINE A LA MANIFESTACIÓ ALTERNATIVA DEL 1r DE MAIG, 17,30 H, A PÇA UNIVERSITAT, BARCELONA.

>>> El Comitè Confederal de la CGT de Catalunya va acordar donar suport a la convocatòria.

>>> Adjuntem full amb manifest de la convocatòria: